

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **J. P.**

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**

sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 12. 8. 2019,
č. j. 154046/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, sp. zn. 154046/2018/KUSK/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2019, č. j. 154046/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, sp. zn. 154046/2018/KUSK/3, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný postupem podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Votice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 8. 2018, č. j. 30766/2018/SD-ZJ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Uvedeného přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 15. 4. 2018, v 13:59:37, řídil na silnici č. I/3 na 62,5. km (za koncem dálnice D3) ve směru od Tábora na Prahu motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X rychlostí 91 km/h (po odečtení odchyly 3 km/h) v místě, kde byla rychlost omezena svislou dopravní značkou B20a na 60 km/h, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za uvedené protiprávní jednání byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 2 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že byl zkrácen na svých procesních právech v předchozím řízení o přestupku, neboť správní orgány nepřihlédly k jeho vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, které obsahovalo argumenty zpochybňující zjištěný skutkový stav a návrhy na dokazování, a nepřihlédly ani k doplnění odvolání. Žalovaný se ztotožnil s postupem správního orgánu I. stupně, který k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí nepřihlédl proto, že tato vyjádření byla doručena e-mailem bez elektronického podpisu. Obdobně žalovaný nepřihlédl k doplnění odvolání proto, že bylo doručeno elektronickou poštou, přičemž i v tomto případě měl dle žalovaného u podání absentovat elektronický podpis. Žalobce však namítá, že obě podání – jak vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ze dne 13. 6. 2018, tak doplnění odvolání ze dne 7. 1. 2019 – byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu, vydaném důvěryhodnou certifikační autoritou PostSignum. Žalobce svá tvrzení dokazuje dvěma printscreeny podání, které připojil k žalobě, přičemž uvádí, že podpisy těchto podání se sice jeví jako neplatné, nicméně z detailů vyplývá, že ke dni podání tyto podpisy platné byly. Žalobce za účelem prokázání svých tvrzení navrhuje, aby soud vyžádal od správního orgánu I. stupně originály elektronických zpráv tak, jak mu došly. Žalobce je názoru, že podatelna správního orgánu I. stupně nesprávně vyhodnocuje elektronická podání, čímž dochází k zbavení žalobce veškerých práv v řízení. Skutečnosti, které jsou dle žalobce zcela zásadní z hlediska posouzení skutkového stavu, však žalobce v žalobě znovu neopakuje, neboť je dle jeho názoru rozhodná v první řadě právě otázka, zda jím učiněná podání ke správním orgánům byla řádná.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na § 37 odst. 4 správního řádu a uvedl, že správní orgán I. stupně obdržel ve dnech 13. 6. 2018, 2. 7. 2018, 4. 9. 2018 a 7. 1. 2019 elektronické zprávy, které byly vyhodnoceny tak, že neobsahují ani platný elektronický podpis, ani časové razítko. Na výzvy k odstranění vad podání však žalobce nereagoval. Kromě výše uvedeného žalovaný ve vyjádření k žalobě dále reagoval na jednotlivé v řízení uplatněné námítky v podáních, o jejichž podepsání panuje spor (nečitelnost registrační značky na fotografii, nemožnost identifikace vozidla, neprokázání omezení nejvyšší dovolené rychlosti atd.). Tuto část vyjádření soud dále nereprodukuje, neboť tyto výhrady žalobce jako žalobní body neustavil.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil následující pro posouzení věci relevantní skutečnosti. Dne 18. 4. 2018 obdržel správní orgán I. stupně oznámení přestupku ze dne 17. 4. 2018, v němž je uvedeno, že žalobce je podezřelý ze spáchání shora uvedeného přestupku, jehož se dopustil dne 15. 4. 2018 v 13:59 h na silnici I/3 na 62,5. kilometru ve směru od Tábora směrem na Prahu, kde řídil osobní vozidlo tovární značky X, registrační značky X, přičemž prostřednictvím silničního laserového rychloměru bylo zjištěno, že překročil maximální dovolenou rychlost, která byla svislou dopravní značkou B20a stanovena na 60 km/h, o 31 km/h, neboť řídil předmětné vozidlo rychlostí 91 km/h (po odečtu toleranční technické odchylky v hodnotě 3 km/h). Tímto jednáním došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Součástí úředního záznamu tvoří formulář oznámení přestupku z místa, úřední záznam, z něhož se dále podává, že se žalobce k věci nevyjádřil a požaduje projednání ve správním řízení, evidenční karta řidiče, záznam o přestupku (snímek z radaru), fotodokumentace na CD, ověřovací list rychloměru a osvědčení způsobilosti obsluhy rychloměru.
5. Dne 26. 4. 2018 oznámil správní orgán I. stupně žalobci, že proti němu zahajuje řízení o přestupku, vyrozuměl ho o právech a povinnostech a současně ho předvolal k ústnímu jednání ve věci. K ústnímu jednání, které se uskutečnilo dne 21. 5. 2018, se žalobce bez omluvy nedostavil. Téhož dne se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil Ing. M. J., který předložil plnou moc udělenou žalobcem k zastupování v řízení a který požádal správní orgán I. stupně o stanovení lhůty k vyjádření se ve věci.
6. Ve stanovené lhůtě se žalobce prostřednictvím zmocněnce ve věci vyjádřil. Podání bylo učiněno prostřednictvím elektronické pošty. Z průvodky elektronického podání se podává, že podání došlo na elektronickou podatelnu správního orgánu I. stupně dne 13. 6. 2018, přičemž je uvedeno: v kolonce podpis – neplatný podpis, v kolonce ověření - odvolání certifikátu, nejsou dostupné informace o odvolání certifikátu z doby platnosti certifikátu, v kolonce časové razítko - nepodepsáno, v kolonce ověření časového razítka – časové razítko nenalezeno. V důsledku těchto zjištění správní orgán I. stupně vyzval zmocněnce žalobce k odstranění vad podání z důvodu chybějícího podpisu osoby, která činí podání. Zmocněnec žalobce učinil totéž podání dne 2. 7. 2018, přičemž elektronická podatelna je vyhodnotila stejně jako dřívější podání s neplatným podpisem a bez časového razítka. Správní orgán I. stupně reagoval totožnou výzvou k odstranění vad podání, na kterou již zmocněnec žalobce nereagoval.
7. Dne 16. 8. 2018 správní orgán I. stupně vydal a téhož dne doručil zmocněnci žalobce prvostupňové rozhodnutí. V jeho odůvodnění mj. uvedl, že k výše uvedeným podáním před rozhodnutím ve věci nepřihlédl s ohledem na to, že tato nebyla elektronicky podepsána. Dne 31. 8. 2018 podal zmocněnec žalobce odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž dle závěru žalovaného v napadeném rozhodnutí bylo toto podání opatřeno elektronickým podpisem. Odvolání mělo obsahovat přílohu, kterou správní orgán I. stupně nemohl otevřít. O této skutečnosti správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce připsal dne 4. 9. 2018 informoval. Zmocněnec na tento přepis nereagoval, a tak ho správní orgán I. stupně dne 22. 9. 2018 vyzval k doplnění odvolání o náležitosti dle § 37 odst. 2 správního řádu ve lhůtě do 10 dnů od doručení výzvy. Tato výzva zůstala bez reakce. Totožnou výzvu správní orgán I. stupně učinil ještě dne 31. 10. 2018. Ani na tuto výzvu však nebylo zmocněncem žalobce ve stanovené lhůtě reagováno. Teprve poté, co správní orgán I. stupně předal spis žalovanému k vyřízení odvolání, doplnil dne 7. 1. 2019

zmocněnec žalobce odvolání o důvody. I v tomto případě vyhodnotila elektronická podatelna správního orgánu I. stupně, že podání obsahuje neplatný podpis, vypršela doba platnosti certifikátu, časové razítko nebylo nalezeno.

8. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění mj. uvedl, že k doplnění odvolání ze dne 7. 1. 2019 nepřihlédl, neboť doplnění odvolání nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Žalovaný proto přezkoumal prvostupňové rozhodnutí v rozsahu požadovaném § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
11. Soud o žalobě rozhodl bez jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. I z tohoto důvodu neprováděl žalovaným navržený důkaz svědeckou výpovědí zasahujících policistů.

Posouzení žalobních bodů

12. Mezi stranami je sporné, zda tři zmocněncem žalobce učiněná podání v průběhu řízení před správními orgány obou stupňů byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, resp. zda tento podpis vykazoval vady, pro které jej elektronická podatelna správního orgánu I. stupně vyhodnotila jako neplatný. Soud vyšel z následující právní úpravy.
13. Podle § 37 odst. 2 věty poslední správního řádu platí, že podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
14. Podle § 37 odst. 4 správního řádu platí, že podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
15. Podle § 69a odst. 3 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 23. 4. 2019 (dále jen „zákon o archivnictví“), platí, že před převedením dokumentu v digitální podobě na dokument v analogové podobě nebo změnou datového formátu dokumentu v digitální podobě ověří určený původce platnost elektronického podpisu, elektronické pečete nebo elektronického časového razítka, je-li jimi dokument v digitální podobě opatřen, a platnost certifikátů, jsou-li na nich založeny. Údaje o výsledku ověření a datum převedení dokumentu v digitální podobě na dokument v analogové podobě nebo datum změny datového formátu dokumentu v digitální podobě určený původce zaznamená a uchová je spolu s dokumentem vzniklým převedením nebo změnou datového formátu.
16. Podle § 4 odst. 4 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění účinném do 30. 6. 2019 (dále jen „vyhláška o spisové službě“) platí, že veřejnoprávní původce zjistí, zda je doručený dokument v digitální podobě včetně datové zprávy, v níž je

obsažen, podepsán uznávaným elektronickým podpisem nebo označen uznávanou elektronickou značkou, popřípadě opatřen kvalifikovaným časovým razítkem.

17. Podle § 4 odst. 5 vyhlášky o spisové službě platí, že veřejnoprávní původce ověří platnost uznávaného elektronického podpisu a kvalifikovaného certifikátu, na kterém je uznávaný elektronický podpis založen, uznávané elektronické značky a kvalifikovaného systémového certifikátu, na kterém je uznávaná elektronická značka založena, a kvalifikovaného časového razítka.
18. Podle § 4 odst. 6 vyhlášky o spisové službě platí, že pokud veřejnoprávní původce vykonává spisovou službu v elektronické podobě v elektronickém systému spisové služby, zaznamenaná údaje o výsledcích zjištění podle odstavce 1 věty druhé a odstavců 4 a 5 v elektronickém systému spisové služby. Pokud veřejnoprávní původce vykonává spisovou službu v listinné podobě, zaznamenaná tyto údaje způsobem stanoveným ve spisovém řádu na dokument v analogové podobě vzniklý převedením doručeného dokumentu v digitální podobě, jehož se provedená zjištění týkají.
19. Podle § 4 odst. 7 vyhlášky o spisové službě zaznamenanými údaji o výsledku zjištění podle odstavců 4 a 5 jsou alespoň
 - a) název nebo obchodní firma akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb,
 - b) údaj o době, na kterou byl certifikát vydán, popřípadě, pokud jsou známy, datum a čas jeho zneplatnění.
 - c) jméno, popřípadě jména, a příjmení, název nebo obchodní firma držitele certifikátu a
 - d) výsledek, datum a čas ověření platnosti uznávaného elektronického podpisu a kvalifikovaného certifikátu, na kterém je uznávaný elektronický podpis založen, uznávané elektronické značky a kvalifikovaného systémového certifikátu, na kterém je uznávaná elektronická značka založena, a kvalifikovaného časového razítka, náležitosti kvalifikovaného časového razítka a číslo seznamu zneplatněných certifikátů, vůči kterému byla platnost certifikátů ověřována, bylo-li seznamu zneplatněných certifikátů k ověření užito.
20. Podle § 4 odst. 8 vyhlášky o spisové službě platí, že pokud je veřejnoprávní původce schopen z dokumentu v digitální podobě včetně datové zprávy, v níž je obsažen, doručeného na elektronickou adresu podatelny podle § 2 odst. 3 písm. c) zjistit adresu elektronické pošty odesílatele, potvrdí na základě výsledků zjištění podle odstavců 1, 4 a 5 odesílateli na tuto adresu, že dokument byl doručen a splňuje podmínky stanovené touto vyhláškou a veřejnoprávním původcem pro přijímání dokumentů. Součástí zprávy o potvrzení doručení je alespoň
 - a) datum a čas doručení dokumentu s uvedením hodiny a minuty, popřípadě sekundy a
 - b) charakteristika datové zprávy, v níž byl dokument obsažen, umožňující její identifikaci.
21. V důsledku toho, že správní orgán I. stupně i žalovaný považovali elektronická podání učiněná zmocněncem žalobce za učiněná bez potřebného elektronického podpisu, k obsahu podání nepřihlédli a s námitkami uplatněnými v obou podáních se nevypořádali. Žalobce současně s žalobou předložil soudu *printscreeny* odchozích e-mailových zpráv, jimiž hodlá prokázat, že tyto zprávy ve skutečnosti platně elektronicky podepsány byly. Namítá totiž, že elektronická podatelna správního orgánu I. stupně platnost elektronických podpisů chybně vyhodnotila, čímž byl žalobce zkrácen na procesních

právech. Současně žalobce uvádí, že v době, kdy *printscreeny* vyhotovil, byly podpisy již neplatné, neboť již vypršel certifikát elektronického podpisu platný v době učinění předmětných podání. Žalobce proto navrhl soudu, aby od žalovaného vyžádal originály e-mailových zpráv tak, jak správnímu orgánu I. stupně došly.

22. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. 9 As 117/2017-57, vyplývá, že pokud žalobce relevantně zpochybní obsah protokolu o přijetí elektronického podání a tvrdí, že jím učiněná podání elektronický podpis obsahovala, ačkoliv správní orgány tvrdí opak, je soud povinen se v rámci ústního jednání s touto spornou otázkou náležitě vypořádat, neboť nelze vyloučit, že kontrola digitálních podpisů proběhla u správního orgánu chybně. V nyní souzené věci však soud vyhodnotil, že postup správního orgánu I. stupně nebyl zcela souladný se shora popsáním postupem, který ukládá vyhláška o spisové službě, což mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Tato vada, kterou soud dále vyloží, by nebyla odstranitelná, i kdyby se při jednání podařilo prokázat, že elektronický podpis připojený k podáním skutečně vykazoval vady, pro které jej elektronická podatelna správního orgánu I. stupně odmítla akceptovat jako platný.
23. Správní orgán, který přijme dokument v elektronické podobě jako tzv. veřejnoprávní původce [srov. § 3 odst. 1 písm. a) zákona o archivnictví] má mimo jiné povinnost podle § 4 odst. 5 vyhlášky o spisové službě ověřit platnost uznávaného elektronického podpisu a kvalifikovaného certifikátu, na kterém je uznávaný elektronický podpis založen, uznávané elektronické značky a kvalifikovaného systémového certifikátu, na kterém je uznávaná elektronická značka založena, a kvalifikovaného časového razítka. Podle § 4 odst. 7 téže vyhlášky o tom vyhotoví záznam se stanovenými náležitostmi. Podle § 4 odst. 8 téže vyhlášky je pak jeho povinností i na základě výsledku tohoto ověření potvrdit odesílateli, že dokument byl doručen a splňuje podmínky pro další zpracování, a to na adresu elektronické pošty odesílatele, pokud ji lze z dokumentu zjistit. Jinak řečeno, povinností správního orgánu I. stupně jako veřejnoprávního původce bylo informovat zmocněnce žalobce na jeho e-mailovou adresu rovněž o výsledku ověření platnosti uznávaného elektronického podpisu (srov. obdobně nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. I. ÚS 2963/17, body 23-25).
24. Tento závěr lze vztáhnout jak na případy, kdy probíhá automatické ověřování elektronického podpisu, tak na případy, v nichž probíhá automatické ověřování a platnost elektronického podpisu nelze automaticky ověřit. Je tomu tak proto, aby si ten, kdo činí podání, byl vědom toho, že elektronický podpis byl vyhodnocen jako neplatný a z jakých důvodů. Pokud tato povinnost splněna není, dochází ke zkrácení podatele na jeho procesních právech, neboť se nedozvěděl, z jakých důvodů byl elektronický podpis či jiný elektronický instrument vyhodnocen jako neplatný, chybný apod. (srov. obdobně nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2021, sp. zn. II. ÚS 671/21). I kdyby se tedy soudu podařilo při jednání prokázat, že elektronický podpis chyběl, či byl z nějakého důvodu chybný a v důsledku toho neplatný, nic by to již nemohlo změnit na tom, že na základě správního spisu nelze uzavřít, že žalobci byl záznam o tom, že a jaké vady připojený elektronický podpis vykazuje, odeslán. Již jen toto pochybení Ústavní soud hodnotil v obou citovaných nálezech jako porušení práva na spravedlivý proces. Soud si je vědom, že se jednalo o hodnocení vyslovené ve vztahu k obecným soudům. Dle přesvědčení soudu však jsou uvedené závěry obdobně přenositelné do řízení před správními orgány, neboť povinnosti všech veřejnoprávních původců podle zákona o archivnictví jsou shodné. I v posuzovaném

případě proto došlo k procesní vadě řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí.

25. Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu nelze vykládat izolovaně, ale rovněž v souladu s dalšími právními předpisy upravujícími elektronickou komunikaci, tedy mj. v souladu se zákonem o archivnictví a jeho prováděcím právním předpisem, vyhláškou o spisové službě. Zatímco citované ustanovení správního řádu stanoví povinnosti odesílateli, kterým je účastník správního řízení, další předpisy stanovují také povinnosti adresátům takových zpráv, tedy správním orgánům. Stejně jako je nutné trvat na dodržování procesních povinností účastníků správního řízení, je nutné trvat i na dodržování souvisejících procesních povinností ze strany správních orgánů. V opačném případě by se totiž takové povinnosti staly jen vyprázdněnou a bezúčelnou deklamací bez věcného obsahu. Dále, jen za předpokladu, že správní orgán vyhotoví o vyhodnocení elektronického podpisu předepsaný záznam, založí jej do svého systému pošty a podle okolností i do správního spisu, je zajištěno, že bude možné následně přezkoumat, jakou digitální stopu zanechal, tedy zejména jaký elektronický instrument byl k podání přiložen, kdo jej vydal a v čem byla ze strany správního orgánu spatřována jeho případná chyba.
26. V nyní posuzovaném případě se sice ve správním spisu nachází vždy tzv. průvodka elektronického podání. Z ní však nelze zjistit ani akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, ani údaj o době, na kterou byl certifikát vydán, popřípadě datum a čas jeho zneplatnění. Lze zjistit pouze to, že z blíže neurčených důvodů byl elektronický podpis vyhodnocen jako neplatný. Nelze ani zjistit, zda alespoň tato informace byla odesílateli – zmocněnci žalobce – odeslána. Správní orgán I. stupně sice posléze vyzval zmocněnce žalobce k doplnění podání, nicméně v něm uvedl, že elektronický podpis k podání připojen nebyl vůbec, nikoli že byl vyhodnocen jako neplatný. Nelze tak klást k tíži zmocněnce žalobce, že reagoval dalším podáním, které rovněž zjevně také nějaký elektronický podpis obsahovalo, neboť tento byl opět vyhodnocen jako neplatný. Nelze totiž pro tyto účely bez dalšího předpokládat, že žalobce, resp. jeho zmocněnec věděl, že s jeho elektronickým podpisem je problém. Současně jej správní orgán I. stupně nemohl nutit, aby činil podání v listinné podobě, pokud jej předtím neinformoval o nastalých problémech s elektronickým podpisem. Za takové situace je soud nucen konstatovat, že správní orgán I. stupně nesplnil povinnosti, které jsou mu v souvislosti s přijetím podání opatřeného elektronickým podpisem uloženy, v důsledku čehož odepřel žalobci možnost dozvědět se důvod nepřijetí jeho podání, čímž mu znemožnil v řízení hájit jeho procesní práva.
27. V této souvislosti soud poukazuje na poněkud nejasné vyjádření žalovaného k žalobě, v němž konstatuje, že odvolání bylo uznáno i bez elektronického podpisu a časového razítka. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však plyne, že totéž odvolání vyhodnotil žalovaný jako elektronickým podpisem opatřené. Ze správního spisu pak nelze u tohoto podání s jistotou určit, zda bylo či nebylo elektronickým podpisem opatřeno. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud účelným provádět doplnění dokazování ohledně sporné otázky, zda podání zmocněnce žalobce byla či nebyla opatřena elektronickým podpisem, při jednání. Jelikož v důsledku soudem zjištěných vad v souvislosti s posuzováním otázky řádnosti elektronického podání žalobce a s tím souvisejících povinností správního orgánu I. stupně, které žalovaný nenapravil, došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek

nezákonné rozhodnutí o věci samé, je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

28. Pokud jde o žalobcův nesouhlas se zveřejňováním jeho osobních údajů a osobních údajů jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu, uvádí soud, že námitka nesměřuje proti napadenému rozhodnutí ani řízení, které mu předcházelo, a nesměřuje ani proti činnosti zdejšího krajského soudu. Nemá tudíž žádnou relevanci ve vztahu k projednávané věci, a tím méně může jakkoli determinovat závěry soudu. Soud se proto těmito tvrzeními, které jsou žalobní námitkou jen zdánlivě, dále nezabýval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

29. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. z důvodu uvedeného výše. Vzhledem k tomu, že není vyloučeno, aby zjištěnou procesní vadu odstranil žalovaný v odvolacím řízení tím, že doplní dokazování k otázce, zda byla zmocněnci žalobci odeslána e-mailová zpráva s informací o chybách elektronického podpisu, případně doplněním odůvodnění v návaznosti na uplatněné námitky žalobce, soud nepřistoupil ke zrušení i prvostupňového rozhodnutí a další procesní postup ponechal na úvaze žalovaného. Soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a odst. 7 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náležela by mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud však shledal důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., které odůvodňují výjimečný postup soudu, spočívající v nepřiznání náhrady nákladů řízení jinak úspěšnému žalobci. Soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jeho postup, resp. postup jeho zmocněnce, za jehož výběr je však žalobce odpovědný, v řízení před správními orgány vyhodnotil jako zneužívající právo. V této věci šlo konkrétně o to, že zmocněnec žalobce opakovaně podával podání, u nichž vyvstal problém s elektronickým podpisem, přičemž samotné odvolání patrně „bezproblémovým“ elektronickým podpisem opatřil. Je tedy zjevné, že zmocněnec žalobce tímto podpisem mohl opatřit i předchozí a následná podání, přičemž tak neučinil evidentně proto, aby správní orgány jednak nutil vyzyvat jej k opakovanému doplňování podání a jednak, aby vytvořil předpolí pro následné zpochybnění procesního postupu správních orgánů v řízení před soudem.
31. Je tedy jako již v mnoha jiných případech zjevné, že žalobci ve skutečnosti nešlo o hájení jeho procesních práv v řízení o přestupku, ale o to, aby byl vytvořen důvod, s nímž pak bude možné předstoupit před správní soud. Žalobce totiž byl informován prostřednictvím svého zmocněnce o tom, že nějaký problém s elektronickým podáním vyvstal, byť nikoli způsobem zcela souladným s předepsaným postupem, přičemž racionální reakcí osoby, která hodlá v řízení účinně hájit svá práva, je své výhrady ke správnímu orgánu procesně účinným způsobem dopravit. Na závěrech soudu nic nemění ani to, že i správní orgány nepostupovaly procesně zcela v souladu se zákonem, což nakonec vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, byť prozatím je stále nevyjasněné, zda informaci o problémech s elektronickým podpisem správní orgán I. stupně zmocněnci žalobce odesílal či nikoli.

32. Soud si je vědom i toho, že procesní obstrukce takto systematicky nepoužívá sám žalobce, ale okruh osob, z nichž jednu si zvolil jako zmocněnce v řízení o přestupku. Žalobce však z logiky věci ponese procesní následky spojené s tímto rozhodnutím, jelikož se vědomě rozhodl využít služeb osob, které zneužívají procesních práv k nejružnějším procesním obstrukcím. V této souvislosti lze poukázat na obsáhlou judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, či z poslední doby ze dne 10. 11. 2020, č. j. 10 As 97/2019-46, případně ze dne 27. 1. 2021, č. j. 10 As 254/2019-33). Na výše uvedeném pak podle názoru soudu ničeho nemění ani skutečnost, že žalobce se svou žalobou v konečném důsledku úspěš.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. září 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně